

KLAAR VOOR DE VOLGENDE STAP

Interview met Erik García
Tekst: XXXXXXXX

NAAST DE ZES ZANGERS DIE DEELNEMEN AAN DE PAS OPGERICHTE OPERA STUDIO, IS ER OOK EEN PIANIST AANGESTELD, EEN REPETITOR IN OPLEIDING. UIT ALLE SOLLICITANTEN WERD ERIK GARCÍA GEKOZEN. LEUK OM HEM TE BEVRAGEN OVER ZIJN ERVARINGEN.

Hoe is je piano-opleiding ooit begonnen?

Mijn eerste pianolessen kreeg ik toen ik vier jaar oud was. Mijn echte opleiding kreeg ik op het conservatorium van San Sebastian, in Noord-Spanje. Daarna wilde ik me gaan specialiseren in het begeleiden van zangers. In Spanje heb je een dergelijke specifieke opleiding niet. Toen ben ik naar Glasgow, Schotland gegaan voor een master als repetitor. Nu kan ik me best redden in het Engels, maar het taaltje dat ze daar spreken! Dat kostte wel enige moeite. Uiteindelijk heb ik –een heel fijne tijd gehad daar en er goede vrienden aan overgehouden. Na een tijdje freelance gewerkt te hebben, werd de mogelijkheid hier in Amsterdam geboden.

Kun je iets vertellen over je auditie voor de Opera Studio?

Toen ik de ruimte betrad zaten daar een stuk of acht mensen. Gebruikelijk voor een repetitorauditie is dat je tegelijk moet zingen en spelen. Ik ben geen zanger natuurlijk, maar daar gaat het niet om. Je moet telkens een andere rol zingen en op de piano de orkestbegeleiding verzorgen. Ze vroegen me om eerst de tweede finale van *Le nozze di Figaro* te doen. Dat is best een lastig stuk. Daarna de openingsscène van *La Bohème*, het kwartet. Daarna het duet uit *Werther*. Telkens vroegen ze een ander gedeelte om te kijken of je wist wat er gebeurde in het verhaal. Welk moment is het, wat gaat er nu door de zangers heen, dat soort dingen.

Dat is niet alleen de noten spelen dus, je moet al die opera's heel erg goed kennen.

Uiteraard! De context moet je ook heel

duidelijk hebben. Daarnaast moet je andere vaardigheden demonstreren zoals dirigeren, en teksten in verschillende talen kunnen voorlezen. Ook moet je het coachen van zangers laten zien, want dat is het hoofdbestanddeel van je werk, de zangers coachen.

Hoe zijn tot nu toe je ervaringen in Amsterdam?

Amsterdam kende ik nog niet, maar het is een fijne stad. Een soort culturele oase in Europa. Ik moet Rosemary Joshua ondersteunen bij het coachen van de zangers. Ik ben immers degene die altijd aanwezig is, de constante factor zeg maar. Een aanspreekpunt en veilig baken van de zangers. Het geweldige is

‘ROSEMARY WEET GEWELDIGE MENSEN OM ONS HEEN TE VERZAMELEN VAN WIE WE HEEL VEEL KUNNEN LEREN’

dat je de ontwikkeling van de zangers en van het project helemaal meemaakt vanaf het beginpunt tot aan de uitvoering. Bij deze jonge zangers is dat ontzettend belangrijk, want ze zitten in een cruciale fase van hun carrière. Rosemary, zelf een begenadigd zangeres, kan heel goed de artistieke richting aangeven. Ik ondersteun haar daarbij en kan ook individueel muzikale aanwijzingen geven. Bij alle activiteiten en workshops die er worden gegeven, ben ik er ook altijd, ook bij regie of bewegingslessen. Dat is

heel goed voor het groepsgevoel, de teamspirit. Rosemary weet geweldige mensen om ons heen te verzamelen van wie we heel veel kunnen leren. De generositeit van de mensen die komen is fantastisch. Ze zijn zo open en gul met adviezen en dergelijke. Ook voor repertoirekeuze, wanneer je wát moet gaan zingen, wanneer je er klaar voor bent, is Rosemary een geweldige steun. Dat is een heel belangrijk facet in het leven van een jonge operazanger, de waarde daarvan moet je niet onderschatten. Opera is een mix van allerlei verschillende zaken, en die krijgen we allemaal aangeleverd hier. Dat maakt het buitengewoon boeiend.

Je bent gedurende het gehele repetitieproces met de zangers bezig, maar op het moment dat het orkest erbij komt en daarna de uitvoeringen gaan beginnen, doe je niet meer mee. De zangers staan dan in de spotlight maar zelf blijf je achter de coulissen. Hoe ga je daarmee om?

Het is echt teamwork wat we doen. Met elkaar werken we aan een productie. Dat ik dan bij de uitvoering niet zelf applaus in ontvangst neem, is minder belangrijk. Wij, de repetitors, zijn ondersteunend. De waardering van de zangers voor ons werk is groot. Ook tijdens de voorstelling luisteren we aandachtig, zodat we achteraf aanwijzingen kunnen geven. We kennen de zangers immers door en door. Het is juist heel erg bevredigend en dankbaar werk. Bij sommige producties, zoals *Il Matrimonio Segreto* speel ik mee in het orkest als continuo, de begeleiding van de recitatieven. Ook bij lunchconcerten hier bij Nationale opera & Ballet verzorg ik de begeleiding. Hoewel ik opgeleid ben als pianosolist, voel

Erik García met de zangers van De Nationale Opera Studio

ik me veel meer op mijn plaats om zangers te begeleiden. Liedrecitals zijn ook erg leuk. In tegenstelling tot opera zijn er geen regels, geen dirigent die je moet volgen. Je gaat er gewoon voor: doe je best en heb plezier. Geef het publiek een geweldige tijd terwijl je jezelf helemaal kunt uitdrukken in wie je bent en wat je wilt vertellen. Je hoeft alleen rekening te houden met de zanger.

Wat bevat je bijzonder aan dit operahuis in Amsterdam?

Dit jaar is een jaar van verandering voor het operahuis hier. Nieuwe leiding, nieuwe richting. Niet per se beter of slechter, maar gewoon anders. Dat geeft nieuwe energie. Er worden nieuwe doelen gesteld. Daarnaast heeft dit operahuis persoonlijkheid en karakter en wordt er steeds naar gezocht om niet alleen schitterende producties te maken, maar ook om op een bepaalde manier vernieuwend te zijn. Opera leeft, dat voel je hier heel sterk. Zelfs als je gewoon de website opent, straalt het originele en creatieve je tegemoet. Ik houd van bijzondere, speciale dingen. Alles wat anders is dan het gemiddelde, de mainstream, vind ik interessant. Neem nu bijvoorbeeld de opera *Carmen*. Al zo vaak gespeeld en opgevoerd, maar hier maken ze er weer iets totaal nieuws van. Zo boeiend!

Aan welke productie heb je speciale herinneringen?

Dan moet ik meteen de *Butterfly* noemen. Het is een geniaal werk. Het is zo intens en geeft je een diepe ervaring mee, muzikaal gezien. Dat vind ik het hoogtepunt tot nu toe. Peter Lockwood heeft me gedurende deze hele productie gecoacht. Dat was geweldig. Hij heeft zoveel ervaring. Samen nemen we vooraf de hele partituur door. Hij geeft me aanwijzingen en dirigeert ook bepaalde stukjes in verschillende tempi. Zo kan hij mij laten wennen aan veranderingen die de dirigent, die later komt, mogelijk zou willen. Want we weten natuurlijk nog niet hoe zijn visie is. Daarnaast houden we oog voor de plek waar de zangers staan, hoe ze gaan bewegen. Die theaterkant is ook heel belangrijk. Pas dan komen de zangers erbij en gaan we repeteren in de grote studio. Jouw partituur is een uitbreiding van de grote orkestpartituur. Iemand heeft dat voor de piano herschreven. Die versie is niet zaligmakend. Er zijn ook andere manieren om dat aan te pakken. Samen met Peter maak ik dan een aanpak die comfortabel voor mij is en voor mijn handen. En dan is het allerbekijkste om op de dirigent te focussen. Je moet de intentie van de dirigent volgen. De hele tijd. Vaak kijk ik helemaal niet naar mijn bladmuziek, maar uitsluitend naar hem. Want ik ben op dat moment het orkest; hij heeft mij dan heel erg nodig. Ik heb het dan al zo vaak gespeeld dat ik het uit mijn hoofd ken. De dirigent probeert ook vaak dingen uit op zo'n moment. Kijken hoe die of die

aanpak werkt. Dan herschrijf je als het ware jouw partituur. Zodoende verandert het steeds een beetje.

Hoelang duurt je opleiding hier?

Eén of twee jaar, het hangt er een beetje van af. Na overleg met Rosemary en de staf zijn we tot de conclusie gekomen dat het tijd is om te gaan solliciteren.'

Ze zijn dus erg tevreden en geloven in je. Je bent klaar voor de volgende stap.

Ja, dat klopt. Dat geeft vertrouwen. Ik heb inmiddels enkele sollicitaties lopen in Duitsland. Mijn grote droom voor de toekomst is om opera's te gaan dirigeren. Duitsland is een heel goed land om dat te kunnen realiseren. Door het repertoiresysteem geeft het de mogelijkheid. Ik ben heel erg dankbaar voor mijn opleiding hier bij De Nationale Opera Studio, want door al die input word ik in staat gesteld om die stap te maken.'

INTERMEZZI

GEEFKRINGEN EN YOUNG PATRONS IN WENEN

Tekst: MIMY JADOENATHMISIER

Wie in Wenen is, voelt de geschiedenis. En voor wie de kans krijgt daar achter normaal gesproken gesloten deuren te kijken, gaat die geschiedenis echt leven. Met de Geefkringen en Young Patrons bezochten we van vrijdag 3 tot en met zondag 5 mei de altijd even indrukwekkende stad van de muziek. 'Een bevoorrecht eiland,' zoals Dominique Meyer, directeur van de Wiener Staatsoper haar noemt. Tijdens de backstagerondleiding door de Staatsoper vertelt hij over de indrukwekkende lijst van zijn voorgangers, zien we waar de groten der aarde zich klaarmaken voor de bühne en vertelt hij dat de zaal altijd uitverkocht is.

We luiden het weekend in met een borrel in de residentie van de Nederlandse ambassadeur, gevestigd in het voormalige huis van Richard Strauss dat grenst aan de tuin van het Belvédère. Ambassadeur Marco Hennis vertelt dat Strauss zijn partituren

van *Der Rosenkavalier* moest verkopen en honderd keer moest dirigeren bij de Wiener Staatsoper om dit paleiselijke optrekje te kunnen bouwen.

Op zaterdagavond bezoeken we de voorstelling *Rigoletto* in een regie van Pierre Audi, waarover we in de pauze verrukt onze reacties met elkaar delen. Duidelijk is dat iedereen danig onder de indruk is van sopraan Andrea Carroll, die een prachtige Gilda vertolkt. Wat een stem! Ook Rigoletto zelf zorgt voor hartverscheurende hoogtepunten. Het publiek is laaiend enthousiast wanneer hij het applaus in ontvangst neemt.

Op de laatste dag krijgen we een rondleiding door het Belvédère die een prachtige afsluiter van het weekend vormt. Verrijkt met schnitzels, sacher torte, inspiratie en nieuwe vrienden keren we terug naar huis. Wat een mooie stad, en wat een mooi stel mensen bij elkaar!

